

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 240.035 van 30 november 2017
in de zaak A. 214.605/X-16.466.**

In zake : de BVBA B & C VAN HULLE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Thierry Lauwers
 kantoor houdend te 9830 Sint-Martens-Latem
 Palepelstraat 29
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de GEMEENTE MALDEGEM
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Michel Maus
 kantoor houdend te 9052 Gent
 Rijvisschestraat 122
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 29 december 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de gemeenteraad van de gemeente Maldegem van 23 oktober 2014 tot het heffen van een algemene belasting op de economische bedrijvigheid voor de aanslagjaren 2014 tot en met 2019.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij en de verzoekende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 mei 2017.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Thierry Lauwers en Manuel Meul die verschijnen voor de verzoekende partij, en advocaten Michel Maus en Thomas De Jonckheere die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De gemeenteraad van de gemeente Maldegem beslist op 23 oktober 2014 een algemene belasting op de economische bedrijvigheid te heffen voor de aanslagjaren 2014 tot en met 2019.

Luidens artikel 2 is de belasting ten laste van:

“a. de natuurlijke personen die op 1 januari van het aanslagjaar, als hoofd- of in bijberoep een nijverheids-, landbouw-, tuinbouw- en/of handelsbedrijf exploiteren, en/of een vrij beroep of een andere zelfstandige activiteit uitoefenen, inclusief zelfstandige helpers, en die op het grondgebied van de gemeente één of meerdere vestigingen voor een economische bedrijvigheid gebruiken of tot gebruik voorbehouden.

b. alle rechtspersonen die op 1 januari van het aanslagjaar op het grondgebied van de gemeente één of meerdere vestigingen voor een economische bedrijvigheid gebruiken of tot gebruik voorbehouden.”

Overeenkomstig artikel 4, § 1, is de belasting “verschuldigd afzonderlijk per vestiging, hoe dan ook genoemd, gelegen op het grondgebied van de gemeente Maldegem en door de belastingplichtige gebruikt of tot zijn gebruik voorbehouden”. Artikel 4, § 2, schrijft voor dat “[d]e belasting wordt vastgesteld, ongeacht de kadastrale indeling, enkel rekening houdend met de totale gebouwde en ongebouwde oppervlakte waarop de vestiging zich bevindt”.

Artikel 10 bepaalt:

“§1. Voor de natuurlijke personen met woonplaats op het grondgebied van de gemeente Maldegem die een economische bedrijvigheid uitoefenen op het grondgebied van de gemeente Maldegem wordt de belasting per vestiging als volgt vastgesteld:

<u>In aanmerking te nemen oppervlakte</u>	<u>bedrag van de belasting</u>
a. van 0 tot 200 m ²	20,00 EUR
b. van 201 m ² tot 5.000 m ²	30,00 EUR
c. van 5.001 tot 10.000 m ²	60,00 EUR
d. meer dan 10.000 m ²	90,00 EUR

§2. Voor rechtspersonen die economische bedrijvigheid uitoefenen op het grondgebied van de gemeente Maldegem en voor de natuurlijke personen die geen woonplaats hebben op het grondgebied van de gemeente Maldegem maar wel een economische bedrijvigheid uitoefenen op het grondgebied van de gemeente wordt de belasting per vestiging als volgt vastgesteld:

<u>In aanmerking te nemen oppervlakte</u>	<u>bedrag van de belasting</u>
a. van 0 m ² tot 5.000 m ²	600,00 EUR
b. > 5.000 m ²	900,00 EUR

De tarieven vermeld hierboven worden geïndexeerd als volgt: [...]”

In de formele motivering van het belastingreglement wordt onder meer geargumenteerd:

“-Het is aangewezen om de personen, zowel natuurlijke als rechtspersonen, die op het grondgebied van de gemeente Maldegem een economische bedrijvigheid uitoefenen en daardoor in belangrijke mate gebruik maken van de gemeentelijke infrastructuur en de dienstverlening op het vlak van wegen, riolering, ruimtelijke ordening en milieubeleid, aan een gemeentebelasting te onderwerpen.

-Daarbij moet onder meer het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel worden gerespecteerd.

-Dat dit beginsel in de eerste plaats betekent dat allen die zich in dezelfde toestand bevinden op dezelfde manier moeten worden behandeld.

-Dat de grondwettelijke regel van de gelijkheid evenwel niet uitsluit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen wordt ingesteld voor zover voor het criterium van onderscheid een

objectieve en redelijke verantwoording bestaat, rekening houdend met het doel en de aard van de belasting.

-Het komt billijk voor om bij het invoeren van de belasting op de economische bedrijvigheid een aantal tariefverschillen in te voeren.

-Het komt redelijk voor om de bedrijven die opereren onder de vorm van een rechtspersoon, zwaarder te belasten dan de bedrijven-natuurlijke personen met woonplaats op het grondgebied van de gemeente.

-Het komt eveneens redelijk voor om de bedrijven-natuurlijke personen zonder woonplaats op het grondgebied zwaarder te belasten dan de bedrijven-natuurlijke personen met woonplaats op het grondgebied van de gemeente.

-In casu moet inderdaad worden vastgesteld dat de natuurlijke personen met woonplaats in Maldegem aan de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting onderworpen zijn en voor belangrijke gemeentelijke inkomsten uit het Gemeentefonds zorgen en dat zij aldus in belangrijke mate bijdragen tot de gemeentelijke financiering.

-De rechtspersonen kunnen ingevolge de verbodsbepaling van artikel 464 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 aan geen aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting onderworpen worden.

-De natuurlijke personen zonder woonplaats in Maldegem die een economische bedrijvigheid uitoefenen op het grondgebied van de gemeente kunnen evenmin aan de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting van de gemeente Maldegem onderworpen worden.

-Het kan dus niet worden ontkend dat de natuurlijke personen met woonplaats op het grondgebied van de gemeente, die op het grondgebied van de gemeente een economische bedrijvigheid uitoefenen, ingevolge hun onderworpenheid aan de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting en ingevolge de werking van het Gemeentefonds veel meer bijdragen tot de gemeentelijke financiën dan de rechtspersonen en de natuurlijke personen zonder woonplaats op het grondgebied van de gemeente.

-Het komt redelijk voor en het getuigt van goed bestuur om te streven naar een billijke en evenwichtige verdeling van de belastingdruk tussen de personen die voordeel halen uit de gemeentelijke infrastructuur en algemene dienstverlening en dit volgens hun invloed op de gemeentelijke uitgaven en met inachtneming van hun financiële draagkracht.”

Dit bestreden belastingreglement is bij gemeenteraadsbesluit van 22 oktober 2015 opgeheven.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. Na het auditoraatsverslag heeft eerst de verwerende partij en vervolgens verzoekster een laatste memorie ingediend, waarna dan weer door de verwerende partij een zogenaamde “synthesememoried” is ingediend.

Verzoekster vraagt terecht om die synthesememorie, waarin de toepasselijke procedureregeling niet voorziet, uit het debat te weren.

V. Onderzoek van het enige middel

Standpunt van de partijen

5. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van “het gelijkheidsbeginsel, zoals bepaald in de artikelen 10 en 11 van de [Grondwet], en dit mede in het licht van de ontoereikende materiële motivering van het bestreden reglement”. Zij betwist onder meer, verwijzend naar het artikel 10 van het bestreden reglement, het onderscheid dat wordt gemaakt tussen, eensdeels, natuurlijke personen met woonplaats op het grondgebied van de gemeente en, anderdeels, de natuurlijke personen die geen woonplaats op het grondgebied van de gemeente hebben en de daarmee gelijkgestelde categorie van rechtspersonen.

Toegelicht wordt dat dit onderscheid, zoals ook blijkt uit het verslag van de gemeenteraadszitting van 23 oktober 2014, berust op het al dan niet verschuldigd zijn van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting. Dat is, naar de mening van verzoekster, geen pertinent criterium om in een aanzienlijk zwaardere taxatie te voorzien voor rechtspersonen en voor niet in het bevolkingsregister van de gemeente ingeschreven natuurlijke personen: indien de vestiging een oppervlakte heeft die maximum 200 m² bedraagt, worden ze dertig maal zwaarder belast dan de natuurlijke personen die hun woonplaats hebben op het grondgebied van de gemeente; voor een vestiging met een oppervlakte tussen 200 en maximaal 5000 m² is de belastingdruk twintig keer groter; voor een vestiging met een oppervlakte van meer dan 5000 m² gaat het om een vermenigvuldiging met vijftien dan wel tien.

In de regel, zo betoogt verzoekster, doet een vestiging of economische bedrijvigheid niet meer hinder, lasten, uitgaven of dienstverlening voor de gemeente ontstaan indien de activiteit wordt uitgeoefend door een

vennootschap of rechtspersoon dan wel door een natuurlijke persoon, “en dit uiteraard ongeacht de woonplaats van de natuurlijke persoon”.

Voorts wijst verzoekster erop dat de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting door elke inwoner van de gemeente verschuldigd is, ongeacht of er sprake is van de uitoefening van een economische bedrijvigheid op het grondgebied van de gemeente. De aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting is eenvoudigweg verschuldigd op grond van de hoedanigheid van inwoner van de gemeente. Dit staat in geen enkel verband met het uitoefenen van een economische bedrijvigheid op het grondgebied van de gemeente, noch met de beweerde kosten die door een dergelijke bedrijvigheid worden veroorzaakt. Ook hieruit blijkt dat de verschuldigdheid van een aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting geen pertinent criterium is ter verantwoording van de bekritiseerde onderscheiden bepaling.

Evenmin kan de verwijzing naar het gemeentefonds geacht worden daarvoor een pertinent criterium te zijn.

6. De verwerende partij antwoordt in de memorie van antwoord dat het gehanteerde tariefverschil verantwoord wordt door 1° het feit dat rechtspersonen en natuurlijke personen met woonplaats buiten het grondgebied van de gemeente in tegenstelling tot natuurlijke personen met woonplaats op het grondgebied van de gemeente geen aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting betalen, terwijl beide categorieën, wanneer zij op het grondgebied van de gemeente een economische bedrijvigheid uitoefenen, in belangrijke mate gebruik maken van de gemeentelijke infrastructuur en de dienstverlening op het vlak van wegen, riolering, ruimtelijke ordening en milieubeleid, en 2° de werking van het Vlaams Gemeentefonds, waardoor natuurlijke personen met woonplaats op het grondgebied van de gemeente voor belangrijke inkomsten zorgen die voortkomen uit het Vlaams Gemeentefonds, dit in tegenstelling tot de rechtspersonen en de natuurlijke personen zonder woonplaats op het grondgebied van de gemeente.

Het komt redelijk voor, aldus de verwerende partij dat de bedrijven-rechtspersonen en de bedrijven-natuurlijke personen met woonplaats buiten de gemeente zwaarder belast worden door het bestreden reglement dan de bedrijven-natuurlijke personen met woonplaats in de gemeente. Die zwaardere belasting is bedoeld als compensatie voor het feit dat de eerste categorie niet of minder bijdraagt tot de gemeentelijke financiën dan de tweede categorie. De eerste categorie betaalt inderdaad geen aanvullende belasting en de andere categorie wel. Met andere woorden wordt het compenserend karakter van het gehanteerde tariefverschil “verantwoord door het niet-betalen van aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting”. Die verantwoording moet als redelijk worden bestempeld.

Tevens wijst de verwerende partij erop dat de natuurlijke personen met woonplaats op het grondgebied van de gemeente automatisch bijdragen in de gemeentelijke uitgaven voor de infrastructuur en dienstverlening op het vlak van wegen, riolering, ruimtelijke ordening en milieubeleid, door de dotatie die de gemeente verkrijgt van het Vlaams Gemeentefonds. Ingaand op de factoren die het decreet van 5 juli 2002 ‘tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds’ in aanmerking neemt voor de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds over de verschillende gemeenten, blijkt volgens de verwerende partij “duidelijk dat de natuurlijke personen met domicilie op het grondgebied van de gemeente door hun hoedanigheid van gedomicilieerde reeds een bijdrage leveren tot de uitgaven die geïmputeerd worden door het bestreden reglement”. Naar het oordeel van de verwerende partij voldoet “[d]e verantwoording dat de natuurlijke personen met woonplaats op het grondgebied van de gemeente reeds bijdragen via het gedeelte door de gemeente Maldegem ontvangen uit het Vlaams Gemeentefonds, hetgeen de rechtspersonen en de natuurlijke personen zonder woonplaats op het grondgebied van de gemeente niet doen, [...] aan de vereiste van een objectieve en redelijke verantwoording in functie van het doel en de aard van de belasting”.

7. De verwerende partij voegt daar in de laatste memorie onder meer aan toe dat niet mag worden voorbijgegaan aan het wezen van zowel de

aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting als de bestreden algemene gemeentebelasting op de economische bedrijvigheid, zoals omschreven in de motivering ervan:

“De aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting is een belasting die in essentie bedoeld is om de diensten en infrastructuur te financieren die voornamelijk haar inwoners ten goede komt. Het is echter vanzelfsprekend dat deze diensten en infrastructuur ook ten goede komt aan personen die in de gemeente verblijven zonder er hun hoofdverblijf te hebben, alsook aan personen die er een economische activiteit uitoefenen. Voor wat deze laatsten betreft is een specifieke heffing omwille van het voordeel dat zij halen uit de diensten en infrastructuur die werden bekostig[d] door diegenen die in de gemeente AGPB betalen, verantwoord.

De algemene belasting op de economische bedrijvigheid is op zijn beurt een belasting omwille van de diensten en infrastructuur waarvan de beoefenaars van economische activiteiten genieten. Dit omvat enerzijds de diensten en infrastructuur die specifiek de beoefenaars van economische activiteiten ten goede komen (kosten i.v.m. industrieterreinen, bewegwijzering naar bedrijven e.d.), maar anderzijds ook de diensten en infrastructuur die vooral bedoeld zijn voor de inwoners van de gemeente, maar waaruit de beoefenaars van een economische activiteit toch ook een voordeel halen.”

Het voorgaande verklaart, aldus de verwerende partij, waarom de algemene belasting op de economische bedrijvigheid voor een deel door alle beoefenaars van economische activiteiten in de gemeente moet worden betaald en waarom beoefenaars van economische activiteiten die in de gemeente aan de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting onderworpen zijn, een lagere belasting op de economische bedrijvigheid dienen te betalen: “de heffing heeft immers deels betrekking op diensten en infrastructuur waarvoor die personen reeds hebben bijgedragen in hun hoedanigheid van inwoner van de gemeente”.

Het verklaart ook “waarom niet gesteld kan worden dat inwoners die in de gemeente geen economische activiteit uitoefenen benadeeld of gediscrimineerd zouden worden door dit lagere tarief voor beoefenaars van economische activiteiten die tevens inwoner van de gemeente zijn”:

“Door het gehanteerde lagere tarief voor beoefenaars van economische activiteiten die in de bevolkingsregisters van de gemeente zijn ingeschreven, bevindt zich in de AGPB [aanvullende gemeentebelasting op

de personenbelasting] niet deels een heffing omwille van de economische activiteit.

De AGPB wordt gevraagd omwille van de diensten en infrastructuur die vooral personen die in de bevolkingsregisters staan ingeschreven ten goede komen. Alleen wordt hier vastgesteld dat deze diensten ook de beoefenaars van economische activiteiten ten goede komen. In de mate dat die beoefenaars nog niet voor deze diensten hebben bijgedragen door onderworpen te zijn aan de AGPB, mag van hen dan ook een specifieke bijdrage worden gevorderd.”

Ondergeschikt meent de verwerende partij dat, ingeval toch tot een schending van het gelijkheidsbeginsel wordt besloten, dit niet tot een vernietiging van het volledige belastingreglement moet leiden en dat het kan volstaan de specifieke bepaling te vernietigen waarvan geoordeeld wordt dat ze een discriminatie veroorzaakt. Volgens de verwerende partij is de bepaling in artikel 10 van het belastingreglement dat in een hoger tarief voorziet voor de rechtspersonen en natuurlijke personen zonder woonplaats op het grondgebied van de gemeente, een op zichzelf staande bepaling “die indien noodzakelijk geschrapt [kan] worden zonder de rest van het bestreden belastingreglement aan te tasten”.

Beoordeling

8. Het bestreden reglement heft “een algemene belasting op de economische bedrijvigheid”. De belasting is verschuldigd door (in beginsel) alle natuurlijke personen en rechtspersonen die op 1 januari van het aanslagjaar op het grondgebied van de gemeente één of meerdere vestigingen voor een economische bedrijvigheid gebruiken of tot gebruik voorbehouden. Ze wordt vastgesteld rekening houdend met de totale gebouwde en ongebouwde oppervlakte waarop de vestiging zich bevindt.

Voor de natuurlijke personen met een woonplaats op het grondgebied van de gemeente is het bedrag van de belasting per vestiging beperkt tot minimaal 20 en maximaal 90 euro, afhankelijk van de voor de uitbating gebruikte of tot gebruik voorbehouden oppervlakte. Voor de rechtspersonen en de natuurlijke personen die geen woonplaats hebben op het grondgebied van de gemeente beloopt de belasting, naar gelang van de in aanmerking te nemen

oppervlakte, 600 of 900 euro en bedraagt ze aldus minstens het tienvoudige tot, in bepaalde gevallen, zelfs het dertigvoudige van de belasting die door de natuurlijke personen-ingezetenen van de gemeente betaald moet worden.

9. Blijkens haar formele motivering is de bestreden belasting hierdoor ingegeven dat de belastingplichtigen door het uitoefenen van een economische bedrijvigheid “in belangrijke mate gebruik maken van de gemeentelijke infrastructuur en de dienstverlening op het vlak van wegen, riolering, ruimtelijke ordening en milieubeleid”.

De verantwoording voor het aanzienlijk verschillende belastingtarief is “dat de natuurlijke personen met woonplaats in de gemeente aan de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting onderworpen zijn en voor belangrijke gemeentelijke inkomsten uit het Gemeentefonds zorgen en dat zij aldus in belangrijke mate bijdragen tot de gemeentelijke financiering” – aldus dragen die personen “veel meer” bij tot de gemeentelijke financiën dan de rechtspersonen en de natuurlijke personen zonder woonplaats in de gemeente.

Nog volgens de formele motivering van de bestreden beslissing, komt het redelijk voor en getuigt het van goed bestuur “om te streven naar een billijke en evenwichtige verdeling van de belastingdruk tussen de personen die voordeel halen uit de gemeentelijke infrastructuur en algemene dienstverlening en dit volgens hun invloed op de gemeentelijke uitgaven en met inachtneming van hun financiële draagkracht”.

10. Gewis is het een zaak van redelijk en goed bestuur om een billijke verdeling van de belastingdruk te betrachten. Eveneens ligt het in de rede dat wie een economische activiteit ontplooit in de gemeente en bijgevolg verondersteld mag worden voordeel te halen uit de gemeentelijke collectieve voorzieningen, aan de gemeente een belasting betaalt.

Een en ander rechtvaardigt evenwel nog niet dat in een belasting zou worden voorzien die strijdt met de fiscale gelijkheidsregel. Belet

deze regel niet dat een verschillende fiscale behandeling wordt ingesteld ten aanzien van bepaalde categorieën, dat verschil moet wel op een objectief criterium berusten en redelijk verantwoord zijn. De verantwoording moet onder meer redelijkerwijze relevant zijn in het licht van de aard en het doel van de belasting.

11. De aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting is een belasting die alleen wordt geheven van wie in de bevolkingsregisters van de gemeente is ingeschreven. Ze doet zich wezenlijk voor als een bijdrage in de gemeentelijke financieringsbehoeften, opgelegd vanwege het voordeel dat de belastingplichtige uit de gemeentelijke voorzieningen haalt doordat hij zijn hoofdverblijf in de gemeente heeft.

Het is in dit verband zonder belang of de belastingplichtige, naast het voordeel dat hij als een ingezetene van de gemeente geniet, ook nog een andere baat uit de gemeentelijke voorzieningen haalt doordat hij een economische bedrijvigheid op het grondgebied van de gemeente uitoefent en uit dien hoofde een bijkomend gebruik maakt van de gemeentelijke infrastructuur en dienstverlening.

Het tarief van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting is voor alle inwoners van de gemeente gelijk, ongeacht of zij er een economische bedrijvigheid uitoefenen. Voorts is het onverschillig voor het voordeel dat de exploitant van een economische activiteit wegens – specifiek – die exploitatie haalt uit de voorzieningen van de gemeente, of hij er al dan niet in de bevolkingsregisters is ingeschreven.

12. Uit wat voorafgaat, volgt dat de bijdrage die een gemeentenaar levert wegens het nut dat hij van de gemeentelijke diensten geniet als ingezetene, niets van doen heeft met een eventuele bijdrage vanwege het nut dat hij van die diensten heeft als exploitant van een economische activiteit. Dat dus, zoals in de bestreden beslissing wordt overwogen, de natuurlijke personen met woonplaats op het grondgebied van de gemeente ten gevolge van hun onderworpenheid aan

de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting “veel meer bijdragen tot de gemeentelijke financiën” is niet ter zake dienend.

Gelet op hun onderscheiden doelstellingen kunnen de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting en de bestreden belasting op de economische bedrijvigheid niet geacht worden van die aard te zijn dat de onderworpenheid aan de eerste belasting een toelaatbare verantwoording vermag te vormen voor de verregaande begunstiging op het stuk van het belastingtarief in de tweede belasting.

13. Ook de verantwoording die de verwerende partij zoekt in het feit dat de natuurlijke personen met woonplaats in Maldegem “in belangrijke mate bijdragen tot de gemeentelijke financiering” doordat zij “voor belangrijke gemeentelijke inkomsten uit het Gemeentefonds zorgen”, kan niet overtuigen.

Zoals verzoekster, onder verwijzing naar een arrest van het Hof van Cassatie van 3 september 2015 (F.13.0125.N), terecht opmerkt, gaat die verantwoording uit van een onjuiste rechtsopvatting: de bedragen die de gemeente uit het Gemeentefonds verkrijgt, kunnen immers niet worden beschouwd als “bijdragen” van de eigen inwoners van de gemeente tot de financiering ervan.

14. De slotsom is dat artikel 10 van het belastingreglement, door de niet-inwoners van de gemeente aan een aanzienlijk zwaarder belastingtarief te onderwerpen dan de ingezetenen, de in het middel aangevoerde gelijkheidsregel schendt.

Volgens de verwerende partij hoeft deze onwettigheid alleen maar de vernietiging van het hoger tarief – in de tweede paragraaf van artikel 10 – mee te brengen en zou een dergelijke gedeeltelijke vernietiging niet de rest van het belastingreglement aantasten.

Dat kan bezwaarlijk gevolgd worden.

Als slechts de tarifiering voor de rechtspersonen en de natuurlijke personen-niet ingezetenen wordt vernietigd, blijft de eerste paragraaf overeind en volgt uit de gedeeltelijke vernietiging dat er finaal nog alleen voor de natuurlijke personen met woonplaats op het grondgebied van de gemeente in een belastingbedrag is voorzien. Dit strookt duidelijk niet met de bedoeling die bij het tot stand brengen van het belastingreglement heeft voorgezeten.

Wordt, zoals zich opdringt, het gehele artikel 10 vernietigd, dan voorziet het belastingreglement niet meer in een belastingtarief en verliest het elke zin. Er is dus reden tot een gehele vernietiging.

15. Het besproken middel(onderdeel) is gegrond. Het wettigt de gehele vernietiging van het bestreden algemeen belastingreglement op de economische bedrijvigheid.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de gemeenteraad van de gemeente Maldegem van 23 oktober 2014 tot het heffen, voor de aanslagjaren 2014 tot en met 2019, van een algemene belasting op de economische bedrijvigheid.

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De Raad van State verwijst de verwerende partij in de kosten van het geding, begroot op een rolrecht van 200 euro en een aan verzoekster verschuldigde rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig november 2017, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust